

Sygn. akt: XII C 132/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach XII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Piotr Suchecki
Protokolant:	Magdalena Kostur

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2014 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa G. D.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z.

o ustalenie nieważności/uchylenie uchwały

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powódki G. D. na rzecz pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. kwotę 197 (stu dziewięćdziesięciu siedmiu) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XII C 132/14

UZASADNIENIE

W dniu 17 lipca 2014 r. **G. D.** wniosła o:

- stwierdzenie nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. podjętej w dniach 9-14 czerwca 2014 roku w sprawie wyboru członków rady nadzorczej na kadencję 2014 – 2017,

ewentualnie

- uchylenie Walnego Zgromadzenia pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. podjętej w dniach 9-14 czerwca 2014 roku w sprawie wyboru członków rady nadzorczej na kadencję 2014 – 2017,

- zasądzenie w obu przypadkach od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jest członkiem pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. (dalej (...)) i chcąc zgłosić swoją kandydaturę w wyborach do Rady Nadzorczej (...) wystąpiła do zarządu pozwanej o potwierdzenie, że spełnia statutowe wymogi dotyczące kandydowania. Pismem z dnia 15 maja 2014 roku zarząd (...) poinformował ją, że pozostaje ona w sporze sądowym z (...). W odpowiedzi wyjaśniła, że spór z (...) nie dotyczy jej praw i obowiązków jako członka spółdzielni, a roszczeń pracowniczych. Powódka wezwała zarząd do zmiany stanowiska i umożliwienia jej kandydowania, gdyż łamane są jej podstawowe prawa członkowskie. Pozwana nie

odpowiedziała na pismo powódki. Powódka złożyła wymagane przez statut (...) oświadczenie. Wybory odbyły się podczas Walnego Zgromadzenia w dniach od 9 do 14 czerwca 2014 roku. Według powódki kwestia pozostawania w sporze sądowym z (...) nie może w żaden sposób ograniczać realizacji ustawowych uprawnień członków spółdzielni zagwarantowanych przepisami prawa, w tym przede wszystkim ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych i ustawą Prawo Spółdzielcze. Przepisy powszechnie obowiązujące nie dają bowiem możliwości wprowadzenia dodatkowych kryteriów w stosunku do członków chcących realizować swoje uprawnienia kontrolne i bierne prawo wyborcze do rady nadzorczej. Wprowadzenie tego typu postanowienia do statutu (...) oznacza, iż podmiot realizujący swoje szeroko rozumiane, konstytucyjne prawo do sądu, jest przez spółdzielnię (...) poprzez niemożność ubiegania się o mandat członka Rady Nadzorczej, a samo pojęcie „pozostawanie w sporze sądowym” jest niezwykle szerokie i de facto dotyczy roszczeń wszelkiego rodzaju. Dyskryminujący charakter zaskarżonego postanowienia statutowego jest znaczący i dotkliwy dla członka spółdzielni, stanowi bardzo łatwy instrument służący do eliminowania „niewygodnych” dla (...) potencjalnych kandydatów. Takie postanowienie statutu godzi w podstawowe interesy członków spółdzielni zarówno w sferze możliwości uczestniczenia w pracach istotnego organu spółdzielni, jak i w sferze prywatnej – możliwości dochodzenia swoich roszczeń przed sądami powszechnymi i odpierania niezasadnych roszczeń. Powódka podniosła, że powyższe postanowienie statutu jest niezgodne z art. 58 kodeksu cywilnego, art. 42 § 2 Ustawy Prawo Spółdzielcze, art. 8² ust. 2 Ustawy prawo o spółdzielniach mieszkaniowych, art. 18 § 1 i art. 18 § 2 ust. 2 Ustawy Prawo Spółdzielcze. Nieważność wskazanego zapisu statutu implikuje nieważność uchwał wyborczych podjętych przez Walne Zgromadzenie członków pozwanej (...). Na wypadek nieuznania przez Sąd zarzutu nieważności zaskarżonej uchwały o wyborze członków rady nadzorczej powódka wniosła o uchylenie tej uchwały na podstawie art. 42 § 3 Ustawy Prawo Spółdzielcze twierdząc, iż w sposób oczywisty narusza ona podstawowe prawa powódki jako członka pozwanej spółdzielni i godzi w jej podstawowe interesy. Niedopuszczenie poddania się procedurze wyborczej na 3 lata pozbawiło powódkę możliwości sprawowania funkcji kontrolnych i zasiadania w radzie nadzorczej (...). W przekonaniu powódki żaden przepis Prawa Spółdzielczego ani ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych nie daje zarządowi spółdzielni prawa do weryfikowania kandydatów do rady nadzorczej. W pozwanej (...) doszło do rażącego naruszenia kompetencji wykonawczych zarządu. Powódka dotychczas dwukrotnie pozostawała w sporze sądowym z pozwaną, a przedmiotowy spór sądowy dotyczył praw pracowniczych i nie jest związany z członkostwem, tymczasem działania pozwanej i pozbawienie powódki prawa kandydowania stanowiło szykanę ze strony zarządu spółdzielni i było w przekonaniu powódki zemstą za wygrane sprawy sądowe.

(...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w Z. domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

Uzasadniając swe stanowisko pozwana w pierwszej kolejności podniosła, iż powódka nie wykazała w jakikolwiek sposób, aby zaskarżona przez nią uchwała była sprzeczna z ustawą. Nie wykazała też, aby zaistniały przesłanki do uchylenia uchwały. Podstawą uchylenia uchwały nie może być jakiegokolwiek uchybienie, lecz tylko takie które mogło mieć wpływ na treść uchwały, a powódka w przekonaniu pozwanej nie przedstawiła żadnej racjonalnej argumentacji, iż zarzucane przez nią uchybienia zaistniały, a tym bardziej aby mogły mieć wpływ na treść uchwały. Pozwana przeprowadziła wybory zgodnie z obowiązującą procedurą wynikającą ze Statutu (...), a powódka co do zasady nie kwestionuje procedury wyłaniania kandydatów do Rady Nadzorczej, lecz z jej wywodów wynika, iż negowany zapis statutu powinien odnosić się do konkretnych sporów sądowych, nie zważając na to, że każdy proces sądowy prowadzi do kolizji interesów potencjalnego członka Rady Nadzorczej i Spółdzielni. Niezrozumiałe dla strony pozwanej okazały się również twierdzenia powódki, jakoby wprowadzona statutem weryfikacja kandydatów stanowiła bardzo łatwy instrument eliminowania „niewygodnych” kandydatów. Pozwana podniosła także, iż powódka nie wykazała, aby przy podejmowaniu przedmiotowej uchwały doszło do tego rodzaju nieprawidłowości, które mogły mieć wpływ na wyniki głosowania.

Stan faktyczny:

G. D. jest członkiem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. (dalej (...)).

Uchwałą z 24 listopada 2007 roku o zmianie statutu (...), dodano do statutu (...) między innymi § 18⁴ zgodnie z którym kandydatów do Rady Nadzorczej (...) zgłaszają członkowie Spółdzielni, zgłoszenie kandydata odbywa się pisemnie z podaniem imienia

i nazwiska kandydata oraz jego adresu zamieszkania, a do zgłoszenia kandydata niezbędna jest jego pisemna zgoda na kandydowanie w wyborach do Rady Nadzorczej oraz pisemne oświadczenie, że kandydat:

- nie prowadzi działalności konkurencyjnej wobec Spółdzielni wraz z informacją o zatrudnieniu w myśl § 21 ust. 5 i § 35 ust. 3, 4 i 6 Statutu;
- nie pozostaje w sporze sądowym ze Spółdzielnią;
- nie zalega z wnoszeniem opłat za używany lokal.

Listę kandydatów do Rady Nadzorczej sporządza Komisja Wyborcza Walnego Zgromadzenia lub danej jego części. Wybory członków Rady Nadzorczej przeprowadza się przy pomocy kart wyborczych, zawierających imiona i nazwiska zgłoszonych kandydatów oraz ich przynależność do danej Administracji Domów Spółdzielczych. Głosujący skreśla nazwiska, na które nie głosuje (k.54 verte i 55).

W dniu 13 maja 2014 roku, związku ze zbliżającymi się i planowanymi wyborami do Rady Nadzorczej (...) na kadencję w latach 2014-2017, dwie członkinie (...) B. S. i A. D. zgłosiły G. D. jako kandydata do Rady Nadzorczej (...), załączając pisemne oświadczenie G. D., w którym wyraziła zgodę na kandydowanie w wyborach do Rady Nadzorczej (...) oraz zapewniła, że nie prowadzi działalności konkurencyjnej wobec (...), nie pozostaje w sporze sądowym z (...), ani nie zalega z wnoszeniem opłat za używany lokal.

Tego samego dnia G. D. zwróciła się pisemnie do (...) o wydanie potwierdzenia, iż spełnia wymagania osób ubiegających się o funkcję członka Rady Nadzorczej zgodnie z § 18⁴ ust. 3 Statutu (...) Spółdzielni Mieszkaniowej.

Pismem z 15 maja 2014 roku (...), odpowiadając na pismo powódki, poinformowała G. D., że pozostaje ona we wszczętym z jej powództwa sporze sądowym z (...) /k.8/.

G. D. odpowiadając na pismo (...) oświadczyła, że spór sądowy jaki toczy się pomiędzy stronami należy do kategorii spraw pracowniczych i nie ma związku z jej prawami jako członka (...). W związku z tym zarzuciła (...), że jej stanowisko przedstawione w piśmie z dnia 15 maja 2014 r. oznacza rażące łamanie prawa, naruszenie jej dóbr osobistych i dyskryminowanie jej osoby.

W dniu 26 maja 2014 r. odbyło się posiedzenie Zarządu (...), podczas którego postanowiono o wyłożeniu do wglądu spisu kandydatów spełniających statutowe wymagania oraz kandydatów /2 osoby – w tym G. D./, którzy wymagań statutowych nie spełniali /k.75-78/. Tego samego dnia G. D. osobiście zapoznała się ze sporządzonym spisem kandydatów /k.79/, do którego nie wniosła żadnych dalszych zastrzeżeń.

Walne Zgromadzenie Członków (...) rozpoczęło swe obrady 9 czerwca 2014 roku i zakończyło się 14 czerwca 2014 roku. Walne Zgromadzenie podzielone zostało na sześć części. Na pierwszej części, zgodnie w procedurą wyłaniania kandydatów do Rady Nadzorczej (...) wskazaną w § 18⁴ ust. 1 – 3 Statutu Spółdzielni, połączona Komisja Wyborcza i Wnioskowa (wybrana spośród zebranych członków (...)) sporządziła, a następnie zatwierdziła listę kandydatów w wyborach do Rady Nadzorczej, które stały się podstawą do sporządzenia kart do głosowania. Lista ostatecznie zawierała 26 kandydatów. Dwóch kandydatów, w tym powódka, nie spełniło wymogów określonych w § 18⁴ ust. 3 Statutu Spółdzielni i osoby te nie znalazły się wśród kandydatur poddanych pod głosowanie / k. 80-84/.

Uchwałą nr (...) Walnego Zgromadzenia (...) w sprawie wyboru Rady Nadzorczej (...) na okres przypadającej kadencji na lata 2014 – 2017 wybrano 12 członków nowej Rady Nadzorczej /k. 85-86/.

G. D. należy do stowarzyszenia działającego wśród członków (...), którego przedstawiciele kandydowali w wyborach do Rady Nadzorczej (...), jednakże żaden z nich nie uzyskał wystarczającego poparcia.

/okoliczności niesporne/

W dotychczasowej praktyce wyborczej do organów (...) nie zdarzyło się, aby Spółdzielnia inicjowała spory sądowe formalnie blokujące komukolwiek możliwość realizacji biernego prawa wyborczego. G. D. to jedyny członek Spółdzielni, który z uwagi na pozostawanie w sporze sądowym z (...) nie został dopuszczony do kandydowania w wyborach

/dowód:

- zeznania świadka T. K. - zapis rozprawy z dn. 26.09.2014 r. /

Ustaleń w zakresie stanu faktycznego przyjętego za podstawę do przeprowadzenia rozważań sąd dokonał w oparciu o wszechstronną analizę całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - w zakresie niemal w pełni odpowiadającym inicjatywie dowodowej stron, kierując się przy tym dyrektywami określonymi w art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. Wszelkie dokumenty wskazywane przez strony nie były kwestionowane w zakresie autentyczności, ani treści, a zatem mogły stanowić podstawę do dokonywanych w oparciu o nie ustaleń, tym bardziej, iż strony na rozprawie oświadczyły wprost o niekwestionowaniu stanu faktycznego w tym zakresie. Okoliczności związane z wprowadzeniem i praktycznym funkcjonowaniem zapisu statutowego zawartego w § 18⁴ oraz okolicznościami jego zastosowania w odniesieniu do kandydatury powódki sąd ustalił w oparciu o zeznania świadka T. K., które to zeznania należy ocenić jako logiczne i spójnie korespondujące z resztą materiału dowodowego, a przez to wiarygodne. Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanej o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, kierując się przy tym zakazem wynikającym z art. 207 § 6 k.p.c., albowiem nie było żadnych przeszkód ku temu, by dowód ten powołać w odpowiedzi na pozew – do czego pozwana była zobowiązana pod stosownym rygorem, a przeprowadzenie tego dowodu skutkowałoby zwłoką wynikającą z konieczności odroczenia rozprawy specjalnie w tym celu. Zastępca pełnomocnika powódki podczas przedstawiania ostatecznego stanowiska przed zamknięciem rozprawy /zapis rozprawy z dnia 26 września 2014 r. -1.05.05/ oświadczył, że powódka należała do stowarzyszenia, którego przedstawiciele kandydowali w wyborach do Rady Nadzorczej (...), jednakże żaden z nich nie uzyskał wystarczającego poparcia. Twierdzenia tego w żaden sposób nie kwestionowała pozwana co pozwoliło – zgodnie z art. 230 k.p.c. – uznać je za okoliczność przyznaną i niekwestionowaną.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy zaznaczyć, iż stan faktyczny sprawy ma w istocie charakter niesporny. Spór między stronami sprowadzał się do oceny prawnej, czy w zaistniałych okolicznościach faktycznych zachodziły podstawy do stwierdzenia nieważności, ewentualnie do uchylenia uchwały Walnego Zgromadzenia (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. podjętej w dniach 9-14 czerwca 2014 roku w sprawie wyboru członków rady nadzorczej na kadencję 2014 – 2017.

Zgodnie z art. 42 ustawy z 16 września 1982 roku Prawo Spółdzielcze (Dz.U.2013.1443 j.t. – dalej Prawo Spółdzielcze) uchwały walnego zgromadzenia obowiązują wszystkich członków spółdzielni oraz wszystkie jej organy /§1/, przy czym uchwała sprzeczna z ustawą jest nieważna /§2/, a uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu /§3/. Wykładnia tego przepisu w aspekcie rodzajów roszczeń, jakimi dysponuje członek spółdzielni w zależności od charakteru uchybień, jakimi, jego zdaniem, dotknięta jest uchwała prowadzi do wniosku, że w przypadku sprzeczności uchwały z ustawą właściwe jest tylko powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały oparte na art. 189 k.p.c. Natomiast powództwo o uchylenie uchwały przysługuje wtedy, gdy opiera się na sprzeczności uchwały z postanowieniami statutu, bądź dobrymi obyczajami lub gdy godzi w interesy spółdzielni albo miała na celu pokrzywdzenie członka /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dn. 29 sierpnia 2012 r. sygn. I ACa 468/12/.

Żądanie stwierdzenia nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. podjętej w dniach 9-14 czerwca 2014 roku w sprawie wyboru członków rady nadzorczej na kadencję 2014 – 2017 nie zasługiwało na uwzględnienie. Powódka nie wykazała bowiem, aby uchwała ta w jakimkolwiek aspekcie pozostawała w sprzeczności z prawem, a tym samym dotknięta sankcją nieważności bezwzględnej. Podkreślić przy tym należy, że powódka ostatecznie /uzasadniając na rozprawie żądanie oddalenia wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka/ stanowczo odżegnywała się od jakichkolwiek zarzutów związanych z samym trybem procedowania, który nota bene był już przedmiotem kontroli sądowej w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 listopada 2012 r. /sygn. akt V ACa 439/12/. Należy zaznaczyć, że powołane przez powódkę art. 42 § 2 ustawy Prawo Spółdzielcze i art. 58 § 1 k.c. nie mogą stanowić samodzielnej podstawy uprawniającej do stwierdzenia nieważności uchwały. Przepisy te określają wyłącznie sankcję wynikającą ze sprzeczności uchwały z ustawą. Obowiązkiem powódki było więc wskazanie, jakie konkretne przepisy prawa narusza kwestionowana uchwała /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dn. 23 maja 2013 r. sygn. V ACa 139/13, wyrok Sadu Najwyższego z dn. 9 lutego 2011 r. sygn. V CSK 239/0/ lub wykazanie, w celu obejścia jakich przepisów została podjęta lub wskazanie zasad współżycia społecznego, z którymi miałyby pozostawać w sprzeczności. Powódka obowiązkowi temu nie sprostала, albowiem jedyny przepis prawa materialnego jaki przywołała na uzasadnienie swojego stanowiska to art. 18 § 1 i § 2 pkt 2 ustawy Prawo Spółdzielcze. Zgodnie z tą regulacją prawa i obowiązki wynikające z członkostwa w spółdzielni są dla wszystkich członków równe /§1/, a każdy członek spółdzielni ma prawo wybierania i bycia wybieranym do organów spółdzielni /§2 ust. 2/. W tym kontekście nie może ująć uwadze, że zaskarżona uchwała w ogóle nie ingeruje w materię uregulowaną wskazanym przez powódkę przepisem. Analiza użytej przez powódkę argumentacji prowadzi do wniosku, że za pomocą zaskarżenia uchwały o wyborze członków rady nadzorczej zmierza ona w istocie do zakwestionowania uchwały z dnia 24 listopada 2007 roku o zmianie statutu (...), na mocy której min. dodano do statutu (...) dodatkowy wymóg nie pozostawania w sporze sądowym ze Spółdzielnią. Tymczasem badanie uchwały z dnia 24 listopada 2007 w kontekście art. 42 ustawy Prawo spółdzielcze wykraczałoby poza przedmiotowe granice powództwa. Jednakże nawet, gdyby powódka wносиła także o ustalenie nieważności uchwały z dnia 24 listopada 2007 roku o zmianie statutu (...), to i tak nie zmieniałoby to oceny jej roszczenia. Jakkolwiek wskazane przez powódkę przepisy art. 18 ustawy Prawo spółdzielcze statuują zasadę równości praw i obowiązków członków spółdzielni, to jednak zasada ta nie oznacza braku możliwości ustawowego zróżnicowania praw i obowiązków spółdzielcy, względnie zróżnicowania ich w treści statutu i innych aktach spółdzielni (w takim zakresie, w jakim jest to dozwolone przez bezwzględnie obowiązujące normy prawa o spółdzielczości). Z zasady tej wynika, że każdy spółdzielca może domagać się przyznania lub wykonania praw przysługujących innym członkom spółdzielni w takich samych warunkach oraz zdjęcia z niego obowiązków nieciążących na innych członkach spółdzielni w takich samych warunkach /vide dr Krzysztof Korus – komentarz do ustawy z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw – LEX/el. 2005/. Analiza § 18⁴ statutu (...), wprowadzonego uchwałą z 24 listopada 2007 roku wskazuje, że w równym stopniu odnosi się on do wszystkich członków spółdzielni. Nie sposób też przyjąć poglądu powódki o sprzeczności takiego zapisu statutowego z bezwzględnie obowiązującymi normami prawa spółdzielczego, wywodzonego z bliżej nie uzasadnionego przekonania, iż wszelkie ograniczenia w biernym prawie wyborczym do organów spółdzielni muszą mieć rangę ustawy. Powódka jako przykład ograniczenia wprowadzonego przez ustawodawcę podaje art. 8² ust. 2 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U.2013.1222 j.t.). Wywodzenie z tego zapisu wniosków a contrario o charakterze generalnym jest nieuprawnione, albowiem przepis ten ogranicza się wyłącznie do uregulowania praw w stosunku do pracowników spółdzielni. Nadto art. 45 § 1 ustawy Prawo spółdzielcze przewiduje wprost, iż członkowie rady nadzorczej są wybierani stosownie do postanowień statutu, z czego wynika, iż statut może wprowadzać dodatkowe kryteria w zakresie biernego prawa wyborczego. Judykatura niejednokrotnie wypowiadała się na temat możliwości wprowadzania w statucie tego rodzaju postanowień, które nie mają bezpośredniego oparcia w ustawie np. wymogu niekaralności /wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dn. 18 czerwca 2009 r. sygn. I ACa 402/09/ czy nawet podziału mandatów między określone grupy członkowskie /np. wyrok Sądu Najwyższego z dn. 6 stycznia 1999 r. sygn. II CKN 658/97, wyrok Sądu Najwyższego z dn. 2 sierpnia 1985 r. sygn. II CR 230/85/. Reasumując, zakaz kandydowania do rady nadzorczej z uwagi na pozostawanie w sporze sądowym ze spółdzielnią nie pozostaje w prostej sprzeczności z jakimkolwiek bezwzględnie obowiązującym przepisem prawa. Spółdzielnia uchwalając taki zapis mogła mieć swoje racje, jednakże

badanie ich tym bardziej wykracza poza granice niniejszego sporu. Powtórzyć bowiem należy, że powódka uchwały wprowadzającej zmiany do statutu nie zaskarżyła. Należy też zważyć, że w świetle art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym /t.jedn. Dz.U. 2013 poz. 1203 z późn. zm./ statut spółdzielni korzysta z domniemania zgodności z prawem, albowiem podlega weryfikacji sądu na etapie rejestrowania – także wprowadzanych zmian. Wprawdzie jest to domniemanie wzruszalne, ale powódka nie podjęła nigdy skutecznej próby jego obalenia.

Na uwzględnienie nie zasługiwało także zgłoszone przez powódkę ewentualnie żądania uchylenia uchwały Walnego Zgromadzenia pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. podjętej w dniach 9-14 czerwca 2014 roku w sprawie wyboru członków rady nadzorczej na kadencję 2014 – 2017. Uchwała nie jest bowiem sprzeczna ze statutem, a wybór członków rady nadzorczej na kolejną kadencję jest nie tylko statutowym, ale i ustawowym obowiązkiem spółdzielni. Poza sporem jest, że kwalifikując kandydatów powódka w przypadku pozwanej zastosowała się do postanowień statutu, o co zresztą powódka miała pretensje. Do rozważenia pozostawało zatem, czy zaskarżona uchwała miała na celu pokrzywdzenie powódki jako członka spółdzielni. Aktualne pozostają przy tym rozważania na temat przedmiotu postępowania, albowiem powódka poprzez zaskarżenie uchwały podjętej w dniach 9-14 czerwca 2014 roku w sprawie wyboru członków rady nadzorczej na kadencję 2014 – 2017 stara się w istocie wykazać, że krzywdząca dla niej jest uchwała z dnia 24 listopada 2007 roku o zmianie statutu (...), na mocy której min. dodano do statutu (...) dodatkowy wymóg nie pozostawiania w sporze sądowym ze Spółdzielnią. Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że kwestionowany przez powódkę zapis statutu nie został wprowadzony ani zastosowany w celu jej pokrzywdzenia. Jest to zapis o charakterze generalnym, którego powodowa Spółdzielnia nigdy nie wykorzystywała w celu uniemożliwienia kandydowania komukolwiek spośród jej członków do rady nadzorczej. Przesłuchanie świadka dało sądowi ogłęd na racje spółdzielni stojące za wprowadzeniem takiej kwalifikacji i racjom tym nie można generalnie odmówić zasadności. Należy bowiem zaznaczyć, że statut spółdzielni stanowi szczególny rodzaj umowy, a jego postanowienia stanowią umownie wprowadzone normy obowiązujące spółdzielców i spółdzielnię. Skoro spółdzielcy w ramach demokratycznie uregulowanych procedur decydują się na wprowadzenie pewnych obowiązków, nakazów czy ograniczeń, to nie ma podstaw do tego, aby ingerować w ich wolę, jeśli nie jest ona sprzeczna z powszechnie obowiązującym prawem. Zatem wolą członków (...) mogło co do zasady być uniknięcie sytuacji, w której członek kandydujący do organu kontrolnego spierałby się sądownie ze spółdzielnią. Pojęcie sporu sądowego nie zostało zdefiniowane na potrzeby statutu (...), jednakże przesłuchanie świadka wyjaśniło wątpliwości, o jakie sytuacje mogłoby chodzić. Intencje Spółdzielni potwierdza niekwestionowana okoliczność, iż mimo funkcjonowania zapisu statutowego od siedmiu lat, nigdy nie stał się on narzędziem do eliminowania kandydatów na członków organów (...), mimo przeprowadzania wyborów pod jego rządami. Także w przypadku powódki to nie spółdzielnia, ale sama powódka zainicjowała spór sądowy, jak się w efekcie okazało - bezzasadnie i naraziła się tym samym na konsekwencję w postaci pozbawienia prawa wyborczego. Na koniec zauważyć jeszcze należy, że powódka nie przedstawiła żadnego dowodu na okoliczność, iż niedopuszczenie jej kandydatury do udziału w wyborach mogło realnie pozbawić ją funkcji członka rady nadzorczej. Zastępca pełnomocnika powódki podczas przedstawiania ostatecznego stanowiska przed zamknięciem rozprawy / zapis rozprawy z dnia 26 września 2014 r. -1.05.05/ oświadczył, że powódka należała do stowarzyszenia, którego przedstawiciele kandydowali w wyborach do Rady Nadzorczej (...), jednakże żaden z nich nie uzyskał poparcia wystarczającego do uzyskania mandatu. Założyć więc można, że nawet w przypadku dopuszczenia powódki do udziału w wyborach /abstrahując do statutowego zakazu/ najprawdopodobniej i tak nie zostałyby wybrana do rady nadzorczej. Tym bardziej nie sposób doszukiwać się w zaskarżonej uchwale celu w postaci pokrzywdzenia powódki.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania jest zgodne z zasadami dotyczącymi obowiązku zwrotu kosztów niezbędnych do celowego prowadzenia procesu oraz odpowiedzialności za jego wynik, statuowanymi w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Ponieważ powódka przegrała proces, dlatego zaistniały przesłanki do obciążenia jej obowiązkiem zwrotu na rzecz strony pozwanej poniesionych kosztów w pełnym zakresie, które to koszty sprowadzały się do wynagrodzenia pełnomocnika w stawce minimalnej za prowadzenie sprawy przed sądem pierwszej instancji zgodnie § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.jedn. Dz.U. 2013 poz. 461) tj. 180 zł., powiększoną o kwotę 17 zł. z tytułu opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa.